

Кожен з лідерів думок прихильний до певного стилю ведення свого блогу, який буде максимально зрозумілим та близьким для його підписників. Але, враховуючі велику кількість гучних скандалів серед публічних осіб та в блогосфері зокрема, можна казати про відсутність інституту репутації в умовах сучасного цифрового середовища.

На наш погляд, репутація є структурним психологічним явищем, існуючим у громадській свідомості. Її зміст не вичерпується поняттями образу або іміджу, ґрунтується на культурно-національних особливостях, таких як історична спадщина, духовність, ментальність та освіченість народу.

За нашими дослідженнями, діяльність публічних осіб та рівень їх соціальної відповідальності не принципово впливає на сприйняття особи суспільством. Лише 41% опитаних відмовляється від товарів або послуг, які порекомендують блогери із заплямованою репутацією.

На нашу думку, в умовах сучасного цифрового середовища суспільству дуже важливо звертати увагу на репутацію та минуле публічної особи. Як це відбувається у країнах Європи та США, де існує культура відміни у випадку, як публічні особи або компанії зробили або висловили щось, що вважається образливим або обурливим, мова йде в тому числі про психологічний вплив на суспільство

Корнієнко Ігор Олексійович

к. психол. н., старший науковий співробітник Українського науково-методичного центру практичної психології і соціальної роботи (м. Київ);
завідувач кафедри практичної психології КЗ ЛОР «Львівський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти» (м. Львів)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

Багато наукових дисциплін, особливо педагогіка, психологія, соціологія, економіка багато місця приділяють інформації. Хоча про неї часто говорять як про благо, Я. Володарчик зазначає, що жодна наукова дисципліна досі не виробила однозначного і системного визначення дефініції інформації. В наукових роботах майже завжди взагалі уникають терміну «інформація», трактуючи його як первинне поняття, що розуміється людиною інтуїтивно.

Однак цей термін, насправді, використовується дуже широко. Науковці, які вивчають проблеми інформаційного середовища, розуміють під інформацією повідомлення або вказівки, які передають вербально або записують в різний спосіб (М. Купісевич), або вважають, що це все, що може бути, тільки закодоване і перетворене на потік бітів (Я. Варіан). С. Форліч вважає, що інформація аналізується як сукупність даних або істин, сформульованих у вигляді послідовностей знаків певної мови від відправника до одержувача.

Вважається, що інформувати означає здійснювати діяльність, за допомогою якої передаються знання, а знати означає бути поінформованим (Я. Володарчик). Тому інформація може означати акт передачі порцій знання. В свою чергу знання певного суб'єкта, окрім накопичення відомостей, може складатися з сукупності набутих досвідів і контекстів, які їх супроводжують. Інформація завжди призначена для когось, тобто має свого адресата, яким може бути як реальна особа, так і потенційна, і завжди стосується предметів, фактів, подій, явищ, відносин між ними, душевних станів людини, тобто відображає все те, що є предметом комунікації.

Для розуміння сутності поняття інформації важливо визначити його місце по відношенню до термінів «дані», «знання» та «новини», які фігурують у багатьох визначеннях. Можемо говорити, що інформація створюється з певних даних, тобто певних наборів значень (наприклад, числових, логічних, знакових), які певним чином пов'язані між собою, можуть бути зібрані та збережені в різних структурах. Наприклад, в інформаційних

системах дані – це інформація, найчастіше збережена в числовій формі, яка підлягає комп'ютерній обробці. Факти, концепції або команди так само можуть бути представлені у формалізованому вигляді, зручному для передачі, інтерпретації або обробки.

На основі цього можемо повніше, більш розширено розглянути поняття інформації – це дані, які зазнали категоризації, класифікації або піддані якомусь іншому впорядкуванню, завдяки чому отримуємо іншу або нову інтерпретацію подій і станів речей.

Натомість знання – це інформація, яка впорядкована, систематизована, створюється після того, як з наявної інформації зроблено відповідні висновки.

В теорії інформації виокремлюють поняття новини. Спрощенням є ототожнення новин зі знаннями. На думку Я. Ліхтарського це відомості про щось, послідовності знаків, сукупність звуків, зображень тощо з певним змістом, що стосується конкретних осіб, речей, явищ і процесів, які можуть бути збережені одержувачем.

Варто зазначити, що інформація має певні властивості, які необхідно брати до уваги суб'єктами отримання і використання інформації в процесі прийняття рішень. А саме: інформація може існувати об'єктивно, незалежно від волі і свідомості людей; інформація може виступати як причинний фактор у майбутньому; інформація може стосуватися нереальних процесів і явищ, які не відбувалися і не відбуватимуться; збір інформації є невичерпним; інформацію можна обробляти, відтворювати і передавати в часі та просторі, особливо за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій; інформація потребує оновлення; характерною рисою інформації є її різноманітність; інформація може піддаватися деформації, викривленню або фальсифікації внаслідок свідомих дій людини або випадкових подій; інформація розглядається як одна з базових наукових категорій.

Певні набори характеристик інформації дають змогу визначити її якість. До них відносяться агрегованість (рівень синтезу інформації); своєчасність (відповідність інформації фактам); бажаність (здатність встановлювати стандарти в процесі контролю); цінність (спричинення зміни цінності ситуації прийняття рішення); рішучість (ступінь впливу на хід процесу прийняття рішень); точність (ступінь включення деталей до змісту інформації); однозначність (використання однозначної мови та чітко визначених понять); зрозумілість (обсяг роботи, необхідний для прийняття рішення); доступність для сприйняття; повнота (ступінь невизначеності); порівнянність (можливість порівнювати з іншою інформацією); достовірність і правдивість (відповідність реальному перебігу події, яку вона описує); точність (ступінь однозначності термінології); перспективність (ступінь передбачення подій); достовірність (відсутність викривлення інформації); джерельність (походження інформації з прямого чи опосередкованого спостереження).

Виходячи з вищезазначеного, можемо зробити висновок, що досі не існує ані узгодженого визначення терміну «інформація» та пов'язаних з ним понять «дані», «знання» та «новини», ані взаємозв'язку між ними. Незважаючи на це, можна побачити, що інформація є своєрідним суспільним благом, доступним всім, і її споживання одними не обмежує можливості споживання іншими.

Кравцов Віталій Ігорович

магістрант Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка (м. Суми)

науковий керівник: к. психол. н., доцент Д. Б. Усик

ОСОБИСТІСНІ ЯКОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Стиль поведінки соціального працівника визначається сукупністю його особистісних якостей, цінностей та інтересів і є визначальним для системи взаємовідносин, яку він формує. Одні соціальні працівники почуваються в конфлікті як риба у воді, інші – комфортно у співпраці та взаємопідтримці. Одні вміють спілкуватися з балакучими